

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-05-03
Besvaras senast
2016-05-11 kl. 12.00

Till statsrådet Åsa Regnér (S)

2015/16:1177 Risk för att barn far illa i Sverige

En aktuell dom, som meddelades den 21 april i år av Kammarrätten i Stockholm och som ännu inte vunnit laga kraft, kan vara en skiljelinje för barns rätt i Sverige. Domen handlar om omedelbart omhändertagande för vård av unga. Kammarrätten finner att ett spädbarn från annat EU-land inte kan omhändertas av socialtjänsten, enligt lagen (1990:72) med särskilda bestämmelser om vård av unga, LVU.

I centrum av domen står avvägningar av om domstolar i en medlemsstat ska vara behöriga i mål om föräldraansvar för ett barn som har så kallad hemvist i den medlemsstaten vid den tidpunkt då talan väcks. Detta berör förordningen (EG) nr 1347/2000 (Bryssel II-förordningen). Denna förordning är direkt tillämplig i alla medlemsstater i EU, förutom Danmark.

Europadomstolen har uttalat sig om hemvistbegreppets innebörd. Detta begrepp ska tolkas så att det motsvarar den plats som avspeglar det förhållandet att barnet i viss utsträckning är integrerat i socialt hänseende och familjehänseende. Hänsyn ska tas till hur varaktig och regelbunden vistelsen i en medlemsstat är.

Utredningen om tvångsvård för barn och unga (SOU 2016:19) konstaterar att det inte är tillfredsställande att kravet i LVU kolliderar med Bryssel II-förordningen, som utgår från att den fortsatta vården ska beslutas och ges i hemlandet. Utredningen föreslår i sitt betänkande införandet av en ny bestämmelse i LVU som ännu tydligare möjliggör ett beslut att omedelbart omhänderta ett barn genom ett interimistiskt beslut som avses i artikel 20 i Bryssel II-förordningen.

Av denna artikel 20 i Bryssel II-förordningen framgår att förordningen inte ska hindra att domstolarna i en medlemsstat i brådskande fall fattar beslut om interimistiska åtgärder. Beslut om omhändertagande enligt nuvarande 6 § LVU är att jämställa med en sådan interimistisk åtgärd. En av de saker som måste vara uppfyllda är att den unge behöver beredas vård med stöd av LVU.

Den grundläggande principen som ställs på sin spets handlar om barn som riskerar att fara illa i Sverige, till exempel spädbarn som kanske inte varit i något annat land än Sverige sedan födseln.

Jag vill mot bakgrund av ovanstående ställa följande fråga till ansvarigt statsråd, Åsa Regnér:

Vilken analys gör statsrådet i fråga om att via akut omhändertagande av socialtjänsten kunna hjälpa barn i nödsituationer enligt LVU, då barn riskerar att fara illa i Sverige, och hur anser statsrådet att barn till andra EU-staters medborgare som behöver omhändertas ska hjälpas och stödjas?

.....

Cecilia Widegren (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors